N° 2143. 1854.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Burea dezer COURANT.

DONDERDAG, 11 MEI.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 10 Mei.

Voorleden jaar, te midden van de beweging, reeds vóór dat ten gevolge der tegen de Katholicken opgezette hartstogten, het ministerie-Thorbecke viel, reeds vóór dat er van 't ministerie-van Hall spraak kon zijn, hebben wij de zoogenaamde April-beweging in hare rezultaten geschetst. Wij noemden »den toestand van het land zorgelijk" en vroegen: »Wat maakt onze bezorgdheid gaande? »De vrees, dat de kerkregeling, waarop wij aanspraak »hebben, in gevaar zoude zijn? Neen, het zij verre. »Hoe zeer zij ook bedreigd moge schijnen, zoo bestaat »er evenwel geen reden, om zich daarover te bekommeren?" — Wij vroegen verder: »Is dan de publicke rust »in gevaar? Hoewel de heerschende beweging herhaaldelijk een dreigend hoofd heeft opgestoken, zoo is er toch »iets anders, dat meer bedreigd is dan de oogenblikkelijke »rust van het land. — En wat is dat? Dat is de toekomst van Nederland, die op het spel wordt gezet, en »door eene even blind als hartstogtelijk drijven gewaagd »wordt aan eene beweging, waarvan noch doel noch »middelen in verhouding tot elkander staan."

»Welk politiek rezultaat is daarvan te verwachten," zoo vroegen wij tot besluit van ons toenmalig betoog? En wij antwoordden: »Vermoedelijk dit, dat de uiterste »partijen meester worden van het veld, geen vast steunpunt geven, waarop een gouvernement kan worden »gevestigd, en de belangen van vorst en volk ten prooi »laten aan de hevigste hartstogten."

Er zijn schier 13 maanden voorbijgegaan, sinds wij zoo schreven; de feiten, die sinds plaats hadden en nog dagelijks voorvallen, zijn openbaar. Zij spreken luide. En wat getuigen zij? Helaas! dat onze bezorgdheid maar al te zeer is bevestigd.

De kerkelijke hierarchie staat ongedeerd, de openbare rust van het land is niet gestoord; maar de uiterste partijen staan tegenover elkander en worden dagelijks meer en meer meester van het terrein. De Regering dobbert tusschen die uiterste partijen en zoekt vruchteloos naar een steunpunt, waarop een stevig gouvernement kan worden gebouwd. En inmiddels blijven de belangen van vorst en volk ten prooi aan de hevigste hartstogten.

Wat toch is meer blijkbaar, dan het onvermogen der Regering, het onvermogen der wetgevende Kamers, het onvermogen van alle partijen in het land, om iets voort en tot stand te brengen?

Wij maken daarvan geen verwijt noch aan het ministerie, noch aan de Kamers.

Het ministerie, wij hebben 't van den beginne af gezegd, de beweging ging over 't hoofd der Regering.

De Tweede Kamer, zij is de vrucht der bestaande verdeeldheid, en alzoo het produkt der onmagt.

Maar ziet, naast die onmagt der Regering en der Wetgevende Kamers, de steeds veldwinnende hevigheid der partijen. De traditioneele vooroordeelen tegen de Katholicken, al spatten zij niet uit gelijk voorleden jaar, worden met zorg levendig gehouden door al wie in 't vorig jaar tegen hen zamenspande. Daarin zijn nog én *Fakkel*, én *Morgenster*, én *Waakzaamheid*, én *Herkaauwer*, én *Nederlander* bondgenooten.

Maar te gelijk met die zamenspanning van allen tegen de Katholieken, ziet den onderlingen strijd, die dagelijks in hevigheid toeneemt, en schier overtreft het geweld der hartstogten tegen de Katholieken opgezet. Ziet den strijd van Groningen tegen Dordt en van Dordt tegen Groningen, van weerskanten met bitterheid gevoerd, omdat van weerszijde de grootste belangen in het spel zijn. Beiden dingen naar de oppermagt in Nederland, om in de plaats der vrijheid, die zij belijden, zelf te doen wat zij aan de Katholieken verwijten, dat is, hunne geloofsleer in den Staat, door middel der wetgeving, geldend te maken. En let wel, dat van weerskanten voor een groot beginsel wordt gestreden. Te Groningen kampt men voor het protestantsch beginsel, voor de protestantsche vrijheid, dat is derhalve voor het Protestantismus-zelf, dat men te Dordt wil aan banden leggen, met de uitspraken van de Dordtsche synode tot een, ten minste in de praktijk, onfeilbaar koncilie te verheffen. Te Dordt nu voert men oorlog ten behoeve van het Christendom, omdat men er het vleesch geworden Woord en de verlossing van het Kruis belijdt. Ginds alzoo verdedigt men de protestantsche vrijheid, met verzaking van menige christelijke waarheid: hier neemt men het op voor menige christelijke waarheid, met verzaking van de protestantsche vrijheid. En is het niet opmerkelijk, dat beide partijen zich beroepen op de *April-beweging?* Zij leveren daardoor het bewijs dat juist die *April-beweging* de gelegenheid is geweest, om de partijen tegen elkander in het vuur te brengen.

Helaas! de godsdienstige hartstogten, als zij eens in beweging zijn, slaan ligtelijk van het eene onderwerp tot het andere over, en wien is het onbekend, dat alle toebereidselen tot de ontploffing bereid waren, toen de April-beweging de lont in de mijn heeft gestoken? De verdeeldheid dagteekent niet van vandaag of gisteren. Eer zij in 't openbaar ontvlamde, had zij lang onder de asch gesmeuld. Zij zal ook vandaag of morgen niet verdwijnen, noch een wapenstilstand gedoogen; omdat voor beide eene levens-quæstie is in de hangende verschillen, die vooral door den wapenstilstand gevaar lijdt.

Men ziet alzoo hoe de April-beweging de uiterste hartstogten in beweging geroepen heeft. Voegt men daarbij nog de politieke twisten en partijen onder die soort van landgenooten, die zich weinig met godsdienstige quæstien inlaten, maar des te meer waarde hechten aan de politieke, onderling elkander bevechten en tevens de inmenging van het fanatismus in het staatkundig gebied trachten te weeren; dan zal men eenig denkbeeld krijgen van de verwarring, die ten onzent sinds en door de April-beweging ontstaan is, die alles los maakt, en voor 's hands geen uitzigt op eene bevredigende uitkomst geeft.

Genoot Europa een gevestigden vrede, de toestand zou zorgelijk zijn. Maar hoe den toestand van Nederland te noemen bij de onzekere kansen, die de aangevangen oorlog biedt?

Wanneer eenmaal de geschiedenis van het tegenwoordig ministerie, uit de sinds zijn optreden uitgegeven officieele stukken, opgemaakt zal worden, dan zal vermoedelijk de historiograaf, meer dan door iets anders, getroffen worden door deze eene eigenschap, waardoor het op bijzondere wijze zich onderscheidt, wij bedoelen zijne weifelende taal, zoodra er sprake is van de verhouding tusschen Kerk en Staat. Heeft eenig lid van het ministerie dit vraagstuk te bespreken gehad, hetzij in diplomatieke Nota's met den H. Stoel gewisseld, hetzij ter gelegenheid van de anti-katholieke monsterwet, hetzij bij de aanbieding van het reglement op het beleid der Regering van Nederlandsch Indië, hetzij naar aanleiding van diskussien omtrent het onderwijs, hetzij, eindelijk, in de memorien, welke de thans aanhangige armenwet uitgelokt heeft, — telkens springt het in het oog dat meerdere vastheid van beginselen bij het ministerie, ten aanzien van een zoo gewigtig en zoo teeder onderwerp, eene allezins wenschelijke zaak zijn zou. Nu eens zou men zeggen dat het voor de vrijheid en de onafhankelijkheid der Kerk gestemd is; dan weer dat het in eenige opzigten de Kerk van den Staat afhankelijk en haar aan den Staat ondergeschikt acht; eene andere maal weer mag men het er voor houden, dat het zich liefst op een voet van goede verstandhouding met de kerkgenootschappen geplaatst ziet; met een woord, welke zijne beginselen zijn ten aanzien van de verhouding tusschen Kerk en Staat, is hoogst onzeker en onmogelijk uit de taal van de meesten zijner leden af te leiden, en onverklaarbaar is het uit dien hoofde dan ook niet, dat het ministerie, dienaangaande, door velen van beginselloosheid beschuldigd wordt. Wij gelooven dat het ministerie in kracht zou winnen, wanneer het er toe kon besluiten, met betrekking tot het punt in quæstie, eene vaste gedragslijn te formuleeren, waaraan het zich, onder alle omstandigheden, onwrikbaar trouw zou willen betoonen.

Tot het ter neerschrijven van het bovenstaande kregen wij aanleiding bij de herlezing van de Regerings-memorie van beantwoording van het verslag der Tweede Kamer betreffende de armenwet. Ten allerduidelijkste toch blijkt het bijna op elke bladzijde van die overigens geenzins onbelangrijke memorie, dat een vast grondbeginsel aan de beschouwingen van den minister ontbreekt, en dat hij dienvolgens, bij herhaling met zich zich zelven in tegenspraak komende, ons bij slot van rekening ten eenemale in 't onzekere laat omtrent datgene, waar het vooral op aankomt, omtrent de verhouding van de Kerk tot den Staat, volgens de inzigten van onze tegenwoordige Regering. Hier immers verklaart zij, wat men kerkgenootschappen noemt, vrij en onafhankelijk, en vrij en onafhankelijk dus ook de instellingen, die van hen uitgaan en tot hen behooren; dáár weer, integendeel, maakt zij over die instellingen, en dus ook over de kerkgenootschappen, wij weten niet welk regt van toezigt en kontrole geldend, waarvoor wij in de Grondwet geen enkel motief kunnen vinden, en dat dan ook niet op de Grondwet gebazeerd wordt, maar alleen op zekere konvenientie van het Staatsgezag, dat »de zelfstandigheid van al wat tot de Kerk behoort en van haar uitgaat" eerbiedigt, *in zooverre het »met de regten en verpligtingen van het Staatsgezag bestaanbaar is* (blz. 3)." Is het te verwonderen, dat er zijn bij wien de laatst aangehaalde verklaring geene mindere ongerustheid wekt dan de in der tijd zoo hevig aangevallene uitdrukking van een vorigen minister, die beweerde dat de geheele armverzorging »publieke dienst" mogt worden?

Zichier overigens, niet de redeneering — in de memorie van beantwoording wordt meer gesteld dan bewezen — maar de verklaring van den minister, vorderende dat in zekere mate de kerkelijke instellingen van liefdadigheid van den Staat afhankelijk zullen zijn:

»Die instellingen toch zijn zedelijke, in den Staat gevestigde ligchamen, bevoegd en optredende tot het uitoefenen van burgerlijke regten en wier werking invloed heeft zoowel op het welzijn van den Staat, als op de zorg, welke de Regering krachtens de voorschriften der Grondwet moet uitoefenen ten opzigte van het armbestuur, voor zooveel het tot haar gebied behoort. Daarom mag en behoort de wet bepalingen in te houden, die zonder het vrije beheer dier instellingen of de beschikking over hare middelen te belemmeren, aan de Regering de gelegenheid geven om kennis te erlangen van haar bestaan, haar doel en hare werking. Dit kan niet worden betwist, tenzij men bewere, dat deze instellingen boven de wet verheven zijn, hetgeen evenmin ter haren opzigte als ten aanzien van bijzondere personen het geval kan zijn."

Aldus de Regering, en wij meenen ons, na al hetgeen vroeger over deze zaak gezegd is, tot een eenvoudig protest tegen de allezins verwerpelijke, hier door haar verkondigde leer te mogen bepalen. Ging die op, welke waarborg bleef er dan nog over, wij zeggen niet voor de zelfstandigheid van de kerkelijke instellingen van liefdadigheid, maar zelfs voor de vrijheid der Kerk?

Nog een citaat uit de memorie van beantwoording, en wij nemen van haar afscheid. Ook het aanhangig wetsontwerp leidt tot Staatsarmverzorging, is algemeen beweerd geworden. En wat antwoordt nu de Regering? Men lette op:

»Al konden die bepalingen gezegd worden, de kiem eener Staats-armenzorg met zich te dragen, dan zou dit slechts het gevolg zijn van den staat van zaken, waarin zij worden voorgesteld, doch zouden zij nimmer kunnen worden beschouwd als zelve die noodlottige kiem te leggen."

't Is niet zeer geruststellend voor wie niet op Staatsarmverzorging, armentax en wat dies meer zij, gesteld is! Intusschen had de minister beter gedaan, wanneer hij inderdaad afkeerig is van Staatsarmverzorging, alles te verwijderen uit het wetsontwerp, wat haar kan uitbreiden en bestendigen, dan haar in dat ontwerp eene nieuwe kracht te geven, op grond dat voor Staats-armverzorging de elementen ten onzent, helaas! ruimschoots reeds aanwezig zijn.

Men schrijft ons uit 's Hage, dd. 9 Mei:

»De gelegenheid wordt te spaarzaam aan het belangstellend publiek geschonken, om zich gedurende deze slaapperiode der vertegenwoordiging, aan eenig wakker feit te vergasten, dan dat niet met gretigheid zoude zijn vernomen de goede tijding, die ons eenige dagen geleden ter ooren kwam, namenlijk, dat in de Tweede Kamer der Staten-Generaal de onderwijs-wet (die van 1806), want de andere schijnt maar niet klaar te kun-

nen komen, eerlang zoude besproken worden. Gij begrijpt, dat wij, mijne vrienden en ik, ons ter bestemde ure niet lieten wachten.

»Ik zal niet spreken van den algemeenen indruk, die ook ditmaal de vergadering op mij maakte. Wij zijn er reeds aan gewoon geworden, hoe zonder opgewektheid, zonder veerkracht, eene volksvertegenwoordiging gerekt worden kan, en eindigen met *niets degelijks* te hebben uitgevoerd. Die gang is de gewone, en kan daarom niet bijzonder meer treffen: maar mijnheer de Redakteur er is eene andere bevinding, die mij zeer getroffen heeft en die ik U wil mededeelen.

»Vóór mij neder te zetten, heb ik de gewoonte, zoodra ik de zaal der volksvertegenwoordiging bezoek, om het werkende personeel een appel nominaal te laten passeeren. Ik deed zulks ook ditmaal, getroffen door het tal ledige plaatsen waarop mijn oog met zekeren wrevel vallen moest: Zoo waren *absent*:

»Uit Limburg: Mr. Lom de Berg; Mr. Strens; Mr. van Wintershoven.

»*Tegenwoordig* was *alleen* uit de Provincie: Mr. Thorbecke.

»*Afwezig* uit Noord-Brabant: Doctor de Poorter; Mr. L. D. Storm; Mr. Hengst; Notaris van der Heyden (nieuw benoemd).

»Overigens ontbraken er uit de overige provincien, als ik wel geteld heb nog *tien* leden.

»De zaak die men behandelen ging was toch waard dat men er bij tegenwoordig was: niemand zal dit ontkennen, en echter was men traag opgekomen. Van de Catholijke leden *is zulks* onvergeeflijk. Want die Heeren, zijn waarschijnlijk niet naar Parijs gereisd, zoo als het gerucht zegt, dat met twee belangwekkende leden wel het geval was.

»Zij die in hooger vlugt zich bewogen hebben gedurende het reces; zij die in Frankrijks hoofdstad zich overtuigd hebben, hoe daar onze Hollandsche fondsen genoteerd stonden, waren in gewigtige missie, maar dat geluk is niet aan 17 leden te beurt gevallen. Hoe het zij, tot overgroote verbazing van alle tegenwoordig zijnde hoorders, heeft men de eenig rationeele motie, die van Ds. van Hoëvell, zien afstemmen. Als de 7 Catholijke leden op hun post waren geweest was de schaal naar de andere zijde overgeslagen, waarom die absentie? Laten ze bedanken, *zij*, die zich niet in staat gevoelen hun pligt *ten allen tijde* behoorlijk waar te nemen. Over de diskussie zelf zal ik u niet spreken. Gij zijt aangevangen met het kort verslag, om nader die taak, ik vertrouw met de gewone nauwkeurigheid, in oogenschouw te nemen."

Men leest in een Buitengewoon Nommer van het *Kerkelijk Weekblad*:

»Het Provinciaal Kerkbestuur van Noord-Holland ontvangen hebbende enz.

»Beslissende ter laatste instantie,

»Verklaart de appellanten der bezwaarschriften sub. n°. 1, *b*, en *g* ontvankelijk in het gedaan beroep.

»Verklaart wijders met algemeene stemmen hunne appellen, ter vernietiging der beslissing van het Classikaal Bestuur van Amsterdam van den 23 Februarij 1854, onvoldoende, en

»Magtigt het Classikaal Bestuur voornoemd tot de kerkelijke approbatie van de door den Algemeenen Kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente te Amsterdam op Dr. L. S. P. Meijboom, den 4 October 1853, uitgebragte beroeping.

»Deze uitspraak zal ter kennisse gebragt worden van het Classikaal Bestuur van Amsterdam, en afschriften daarvan zullen gezonden worden aan den Algemeenen Kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente te Amsterdam;

»aan de appellanten, en aan Dr. L. S. P. Meijboom, Pred. te Groningen."

En verder:

»Classe 's Gravenhage. Het Classikaal Bestuur van 's Gravenhage, ontvangen hebbende eene missive van den Algemeenen Kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente aldaar, dd. 29 Maart 1854, ten geleide van vier adressen, die, naar aanleiding van de driemaal plaats gehad hebbende voorstelling van Dr. J. C. Zaalberg, als beroepen Predikant te 's Gravenhage, bij den Kerkeraad zijn ingekomen en waarbij onderscheidene leden der gemeente zich over dat beroep bezwaard verklaarden, en zelfs vormelijk zich tegen hetzelve begeeren te verzetten,

»Verklaart, om de onbestemdheid en ruimte der uitdrukkingen [illegible] aan welke het Classikaal Bestuur [illegible] gebonden is, aan hetzelve geene [illegible] om aan het beroep, wanneer het daartoe [illegible] worden, de approbatie te weigeren."

Naar aanleiding der eindzittingen van de Pruissische Kamers van dit jaar, lezen wij het volgende in de *Volkshalle*:

»De houding der Kamers was over 't geheel bevredigend en vaderlandslievend. De verscheidenheid van beginselen in de kleur der partijen, bragt levendigheid in de debatten, terwijl de eigenaardige geestkracht van sommige partijhoofden den wezenlijk konservatieven geest der Kamer niet in staat was te schaden. De katholieke partij heeft ook niet nagelaten, in den loop dezer zitting, bij voorkomende gelegenheid oude en gegronde wenschen voor te dragen en te verdedigen. Het aan het einde der zitting behandelde Otto'sche voorstel behelst een reeks van katholieke klagten en beschuldigingen. Zijn ook de katholieke belangen bij de stemming der Kamer niet altijd in 't oog gehouden geworden en tevens de grootste afkeer van wege de protestantsche gedeputeerden voor de billijke eischen der Katholieken duidelijk gebleken, wij mogen nogthans het geheel rezultaat, ook in dat opzigt, als tamelijk bevredigend beschouwen, want meer en meer levendig wordt het denkbeeld, zelfs bij de hoogstgeplaatsten van het bestuur, dat iets gebeuren moet, om de grondbeginselen der gelijkheid in Pruissen geldend te maken. Daarbij mogen wij niet vergeten dat het in Pruissen overwegend Protestantismus, anderhalve eeuw gewoon was het Koningrijk Pruissen als een protestantschen Staat *par excellence* te doen beschouwen, en dat die beschouwing in alle staatkundige en maatschappelijke instellingen en gesteldheden hare uitdrukking gevonden en haar invloed uitgeoefend heeft. Er is alzoo iets verkregen, als die oude ingevreten gewoonte derwijze in 't verval geraakt, dat men ze algemeen als onredelijk zal beschouwen. Doch alvorens die nieuwe meening volkomen zich gevestigd hebbe, zal er nog menig jaar voorbijgaan. In Kerk en school bestaat tusschen de Katholieken en Protestanten wel is waar, eene wettige gelijkheid, doch niet een daadwerkelijke.

»De feitelijke ongelijkheid doet zich ook voor in den burgerlijken en militairen stand. Dit een en ander is bereids vaak genoeg herhaald en bewezen geworden; zelfs in de Kamer is het openlijk gezegd en ook gedeeltelijk en met nadruk in het onlangs verschenen werkje: *De katholieke belangen, in de zittingen der Pruissische Kamer van* 1852—53, *bij de verhandelingen nopens het budget, statistiesch onderzocht.* Maar eene radikale herstelling dier gebreken is niet in eenmaal en niet dadelijk te verwachten, wijl dergelijke toestanden, als zij het werk van een langen tijd zijn geweest, slechts van lieverlede kunnen opgeheven worden: voor het hooger onderwijs der beide gezindten is volstrekt niet gelijkmatig gezorgd; zelfs in de uitsluitend katholieke- en in de gelijk gemengde provincien des lands, is die onevenredigheid duidelijk zigtbaar; bij voorbeeld, de provincie Silezië heeft 14 Evangelische en acht katholieke gymnasien, terwijl de bevolking beider gezindten gelijk staat. Dezelfde onevenredigheid heeft plaats bij de lagere scholen en nog meer bij de universiteiten; want in werkelijkheid bestaat in geheel Pruissen geen katholieke universiteit meer, terwijl aan de twee universiteiten voor alle gezindten te Breslau en Bonn, het getal der katholieke docenten, in verhouding tot dat der protestantsche. uiterst gering is. Die toestand kan niet spoedig veranderen. Immers, vooreerst moet de ware grondstelling der gelijkheid volkomen geldend worden en dan zal men na veeljarige toepassing er van, er in slagen, de genoemde onevenredigheid op te heffen. Dat overigens de katholieke afgevaardigden den moed niet laten zinken: hunne pogingen zijn tot hiertoe van goede gevolgen geweest en zullen waarschijnlijk betere gevolgen hebben."

Men schrijft uit 's Bosch, 8 Mei, aan de Grondwet:

»De gemeenteraad van Vught, nabij 's Bosch, heeft het eerst van eenig dorp in Noordbrabant, naar wij meenen, een besluit genomen tot het doen in orde brengen en inventariseren zijner archieven. Met algemeene stemmen is de heer J. F. Hansse, te 's Hertogenbosch tot het inventariseren zijner archieven benoemd, en naar wij veilig mogen verwachten zal die benoeming rijke vruchten dragen. De gemeenteraad van Vught heeft wijselijk de noodzakelijkheid ingezien, welke er bestaat om datgene te kennen, wat van vorige eeuwen voor ons in het duister is bewaard gebleven. De bekendheid met die stukken moet weldadig voor deze gemeente en den omtrek werken. Voor de regtspleging, de plaatselijke geschiedenis en aardrijkskunde is zij eene bijna onuitputbare bron."

Kiesdistrikt Amsterdam. Verkiezing twee leden der Prov. Staten van Noord-Holland, in de plaats van de heeren Mr. J. van Lennep en wijlen A. van der Hoop.

Uitgebragte geldige stemmen 973. Volstrekte meerderheid 487. Hebben bekomen de heeren R. Daniel Wolterbeek 657 stemmen, Jhr. C. Hartsen 464, Mr. W. J. C. van Hasselt 358, Mr. H. Ameshoff 157, J. J. Granpré Molière 86, B. A. T. Westerouwen van Meeteren 70.

Alzoo verkozen R. DANIEL WOLTERBEEK.

Voor de tweede vakature herstemming tusschen Hartsen en van Hasselt.

Z. M. heeft goedgevonden aan Mr. A. A. van Bergen IJzendoorn, burgemeester der gemeenten Noord- en Zuid-Waddinxveen en Broek c. a., op zijn verzoek eervol ontslag te verleenen als burgemeester van de beide eerstgenoemde gemeenten, en de heer G. J. Weijland is erkend als vice-konsul van Spanje te Groningen.

Bij den minister van Finantien is, door tusschenkomst van een R. K. priester in Limburg, ten behoeve van 's Rijks schatkist, eene som van *f* 60 ontvangen, als vergoeding voor schade aan een landseigendom toegebragt.

In het laatst der verleden week bevonden zich met Scheveningsche visschers op de hoogte van Texel te gelijk eenige groote Fransche oorlogsvaartuigen. Van een der schuiten is een gedeelte der bemanning aan boord geweest van een dezer schepen, en heeft van hare gevangen visch verkocht. Ontmoeten onze visschers op zee vaartuigen, die visch van hen verlangen, dan is de gewoonte, dat zij visch voor andere spijs ruilen; dit wenschten zij nu ook te doen, doch het was den Franschen zeelieden ten strengste verboden vleesch of brood af te staan; de visch werd betaald. De schepen waren letterlijk opgepropt vol van manschappen. (*H. B.*)

Burgemeester en wethouders der gemeente Nieuw-Vosmeer hebben bekend gemaakt, dat door den raad dier gemeente, in zijne openbare vergadering van 21 April, is besloten, dat de kermis in die gemeente, welke jaarlijks op den 8 en 9 September invalt, wordt afgeschaft en voortaan niet meer zal worden gehouden.

's GRAVENHAGE, 9 Mei. Heden wordt de verjaardag van H. K. H. Prinses Marianne der Nederlanden in de residentie herdacht door het uitsteken van vlaggen van openbare en partikuliere gebouwen.

— De thans gehoudene paardenmarkt overtreft die van de vorige. Ruim een 200tal paarden waren er aan de markt aangebragt, waaronder zich vele schoone bevonden. Ook merkte men op verscheidene buitenlandsche kooplieden. De prijzen voor goede paarden waren nog al stijf. In het begin der markt was er weinig kooplust, doch dit verbeterde zich allengs, zoodat er vele werden verkocht.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Mei. De *Moniteur* heeft berigten uit Athene van 2 Mei. Zij melden:

De kamers zijn ontbonden.

De opstandelingen zijn overal geslagen.

In Epirus hebben de Turken het kamp van Peta overweldigd.

De blokkade van Thessalie is opgeheven.

De Macedonische expeditie is mislukt.

Het Grieksche gouvernemet organiseert eene nieuwe poging tot opstand, waarin het door eene Russische subsidie van een millioen, ondersteund wordt.

— Men leest in den *Moniteur*:

Het kabinet van Athene heeft door de insurrectie in den Epirus te bevorderen, de bevolking van het koningrijk in de meening gelaten, dat de Duitsche mogendheden zijn gedrag volkomen goedkeurden. Gedurende dat deze logenachtige verzekeringen verspreid werden onder den waarborg van het Grieksche kabinet, hebben de gezanten van Oostenrijk, Pruissen, Beijeren, volgens bij de regering keizer Napoleon ontvangen formeele verzekeringen bevel van hunne hoven ontvangen, om de staatkunde van Griekenland ten hoogste af te keuren, en om op de meest krachtdadige wijze de raadgevingen en de vertoogen der Westersche mogendheden te ondersteunen.

— De tijdingen uit Konstantinopel over Marseille ontvangen en loopende tot 3 April, houden het volgende in:

Lord Raglan is hier met 15000 man Engelsche troepen aangekomen. De kavallerie en artillerie worden verwacht. De aankomst van een gelijk getal Fransche troepen wordt te gemoet gezien.

De gekombineerde vloot bevindt zich voor Sebastopol en heeft eene divisie gedetacheerd naar Anapa en Redout-Kalé.

Twaalf Russische schepen zijn bij Sebastopol buit gemaakt.

Een Fransch stoomschip en eene Turksche divisie hebben bij Salonica drie schepen in den grond geboord, die niets dan Grieksche vrijwilligers, welke aan den opstand, gingen deel nemen, aan boord hadden.

— Men weet reeds dat er een konflikt gerezen is tusschen den Franschen gezant aan de eene, en de Porte met den Engelschen gezant, aan de andere zijde. De Grieksche onderdanen, die de Katholieke godsdienst belijden, zijn daarvan het onderwerp. De generaal Baraguay d'Hilliers beweert, dat deze noch met de Russen noch met de schismatieke Grieken bevriend zijn en gelooft dus, dat er hoegenaamd geen bezwaar bestaat om hen in de staten van den sultan te blijven dulden; hij is tevens van gevoelen, dat de menschlievendheid dit vordert, want, wanneer men het ten toppunt gevoerde fanatismus hunner landgenooten van den orthodoxen ritus in aanmerking neemt, dan offert men hen op en stelt hen aan gewisse vervolging bloot, door hen naar Griekenland

terug te zenden; de generaal heeft gevolgelijk den bepaalden wensch geuit, dat men den katholieke Grieken niet dwinge om te vertrekken en dat men hen in Turkije late onder bescherming van Frankrijk of van de andere Katholieke mogendheden. — De Porte, ondersteund door lord Redcliffe, houdt staande, dat de katholieke Grieken desniettemin grieksche onderdanen zijn; men kan dus ten hunnen aanzien geene uitzondering maken, ten ware men het voorbeeld van den keizer van Rusland volgen en van deze quæstie eene zuiver godsdienstige maken wilde, hetgeen, in de tegenwoordige omstandigheden, eene zeer groote feil zoude zijn; dat eindelijk, zoo men al de Grieksche Katholieken blootstelt aan het fanatismus hunner landgenooten van den orthodoxen ritus, men hen aan veel grooter gevaar zou blootstellen wanneer men hen, alleen om hunne eeredienst, van een algemeenen maatregel vrijstelde; daarvan zouden zij vroeger of later het slagtoffer worden. — Deze argumenten werden met bijzondere levendigheid aan de eene zijde verdedigd en aan de andere zijde bestreden, zoo zelfs dat de Sultan zich de zaak moest aantrekken, die daarop aan Reschid-pacha eenige bedenkingen maakte. Deze bood alstoen zonder dralen zijn ontslag aan, dat evenwel niet door den Sultan werd aangenomen. — Zoo stonden de zaken bij het verzenden dezer berigten. De Sultan weet niet hoe hij zijn besluit zal inrigten, ten einde geen der partijen, om wie hij zoo veel te geven heeft, te kwetsen.

Het *Journal de Constantinople* meldt thans, dat het konflikt betreffende de uitzetting der Katholieke Grieken uit den weg is geruimd; zij zullen persoonlijk verlof kunnen bekomen, om op Turksch grondgebied te blijven.

— Men blijft steeds volhouden dat de generaal Baragay d'Hilliers zal worden teruggeroepen, en de opperbevelhebber van het expeditie-leger, de maarschalk Saint-Arnaud, zich ook belasten zal met de diplomatiek.

— Het binnenrukken van Oostenrijksche troepen in Montenegro wordt in twijfel getrokken, ofschoon een depêche uit Weenen verzekert dat er deswege last was gegeven.

— Men leest in het *Journal des Débats*:

»Zoo lang de Zwarte Zee gesloten blijft voor de zeemagt der westersche mogendheden, zijn de Donau-vorstendommen weerloos overgelaten aan Ruslands overheerschingszucht. Wil het die vorstendommen overweldigen? het overweldigt ze naar believen. Wil het ze bezetten? het bezet ze. Wie kan het beletten? Turkije? Het is te zwak er toe geworden. De moldavic-Wallachijsche bevolkingen? Zij kunnen niets anders dan haten en zich beklagen; maar geen tegenstand bieden. Alzoo, blijft de Zwarte Zee voortdurend voor de zeemagt van Europa gesloten, dan worden de vorstendommen door alles bedreigd en aan alles blootgesteld, niets is er dat hun ondersteunt of beschermt.

»Vaak heb ik reizigers de schroomvalligheid en afhankelijkheid der hospodars van Moldavie en Wallachije jegens Rusland hooren laken. Welnu! wat zouden zij doen? Ondersteunt hen, als gij wilt dat zij zich verzetten. [illegible] Europa kan hen niet ondersteunen dan door hen te [illegible], en het kan hen niet naderen, dan wanneer de Zwarte Zee vrij wordt.

»Opent de Zwarte Zee voor de oorlogsschepen van Europa; bevrijdt de engte van de Suliva aan de Donaumonding, van de verzending welke de natuur goedgunstig aan de Russische politiek schijnt te verleenen; opent die engte door eenige werken die voor de kunst en de Westersche industrie slechts een spel zullen zijn; bezit eindelijk een van hinderpalen bevrijden stroom en een zee vrij van diplomatische belemmeringen en gij zult Moldavie en Wallachije, hetzij ze twee Vorstendommen blijven vormen, hetzij ze zich vereenigen om er één uit te maken, de gevoelens zien aannemen, welke de onafhankelijkheid vereischt, door de traktaten hen verzekerd.

»Dringen beschaving en handel meer en meer in de onafhankelijk geworden Donau-vorstendommen door, dan zullen Galatz en Braila, de twee grootste handelhavens der vorstendommen, dat worden wat Antwerpen aan de Schelde is, en zulks zijnde, moeten die twee steden, gelijk Antwerpen, buiten het bereik van Ruslands hebzucht zijn. [illegible] heeft vaak gezegd dat Engeland nooit er in zou bewilligen, dat wij ons van Antwerpen meester maakten. Wil het Westen dat de Donau vrij blijve, dan moet het niet vergunnen dat Gallatz en Braila door Rusland genomen worde; 't is reeds genoeg dat Engeland, in 1812, bij het traktaat van Bucharest Bessarabië aan Rusland heeft overgeleverd, ten einde tegen ons, tijdens de expeditie van Moskou, een Russisch leger meer aan te voeren.

»Maar het Westen, wij mogen 't niet vergeten, kan de vrijheid van den Donau niet anders verzekeren dan door middel der vrijheid van de Zwarte Zee. De stroom kan niet vrij zijn, indien de zee-zelve 't niet is. Het Westen heeft geen vat op de vijanden van den Donau, dan door de Zwarte Zee. De vrijheid van den Donau en de onafhankelijkheid der vorstendommen zijn hersenschimmen, en, wat erger is, oorzaken van oorlog zonder eenig vooruitzigt op overwinning, indien de Zwarte Zee niet genaakbaar zij voor de zeemagt der westersche mogendheden."

— De wijze waarop de protestantsche propaganda in Sardinië te werk gaat, heeft Mgr. den Aartsbisschop van Genua doen besluiten, een adres aan de Katholieken van zijn diocees uit te vaardigen, ten einde ze te waarschuwen voor de nieuwe kunstgrepen, waarvan men zich bedient om ze afvallig te maken van hun geloof. De prelaat wijst in dit belangrijk stuk voornamelijk op het karakter der protestantsche handlangers, op hun schijnbaar vroom voorkomen, op de middelen die zij bezigen, op de gesprekken die zij voeren en op het gebruik dat zij maken van de H. Schrift.

Het adres des Aartsbisschops is van het hoogst belang te achten, daar het gebleken is dat de protestantsche propagande juist thans al hare krachten inspant, om te midden der verwikkelingen in Europa heerschende, met de revolutionairen, die bereids naar Italië afzakken, gemeene zaak te maken, en hun door de verspreiding van het protestantismus den weg te effenen tot eene politieke omwenteling.

ROME, 25 Mei. Prins Louis Lucien Bonaparte heeft, na bij Zijne Heiligheid eenige malen ten gehoore te zijn geweest, eenige dagen geleden, deze stad verlaten. Zijne zending had onder anderen betrekking op het lot van den Prins Canino, die gelijk bekend is, als hoofdschuldige aan den moord in het proces van den graaf Rossi, voorkomt. Prins Lucien heeft den H. Vader in naam van den Franschen Keizer verzocht, dat zoo veel mogelijk in deze betreurenswaardige zaak, de eer der keizerlijke familie in aanmerking zou worden genomen. Was de geteldheid van ons hof, ten aanzien der in dit krimineel regtsgeding te volgen rigting bereids zeer netelig, ze wordt nog neteliger nu de Keizer zulk een wensch geuit heeft. Daarbij komt de omstandigheid, dat ook de talrijke famillie van prins Canino, die te Rome haar verblijf houdt, veel toegevendheid verdient, wegens hare deugden, hare vroomheid, alsmede wegens de hooge achting waarin ze bij alle Romeinsche grooten staat. Niemand meer dan zijne familie beklaagt de groote dwalingen van den prins. En welk een smart zal haar niet door een vonnis bij contumatie berokkend worden? Hoe het hof in hare wijsheid ten deze zal handelen is nog niet met zekerheid bekend. Het zal echter stellig aan de geregtigheid haren loop laten en de belanghebbende partijen zoo veel mogelijk bevredigen. Het door het Paaschfeest afgebroken regtsgeding is intusschen weder hervat, de beschuldigden zijn naar de cellulaire gevangenis van St.-Michel vervoerd om op nieuw verhoord te worden. De verdedigers hebben een uitstel van tien dagen verzocht, om ten aanzien van eenige hoofdbeschuldigden een nieuw verdedigingssysteem aan te nemen.

MADRID, 3 Mei. Aan den Minister van Finantiën is bij koninklijk besluit een supplementair crediet toegestaan van 600,000 realen, tot wapening van het korps karabiniers.

— De heer Pidal is binnen deze hoofdstad teruggekeerd.

— Gedurende de maand April hebben de belastingen 5 millioen realen meer opgebragt, dan in de vorige maand.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Mei. Het Huis der gemeente heeft den 4 dezer de quæstie over het voorgestelde onderzoek der kloosters weder opgevat. Reeds hadden twee sprekers het woord gevoerd, toen de president de debatten heeft geschorst om de gewigtige reden, dat het te laat geworden was om ze verder voort te zetten. De zaak is alzoo op nieuw verdaagd tot de zitting van den 18. Men verschuift deze belangrijke quæstie sedert 17 April van zitting tot zitting, en men is er nog verre af van haar einde te zien.

— De Russische dagbladen zijn opgevuld met rapporten en artikelen over het bombardement van Odessa. Daaruit kan echter niet eene enkele nieuwe bijzonderheid geput worden. Volgens de *Invalide Russe* is de vlaggejonker Stchegoleff, die met zooveel moed de batterij N°. 6 te Odessa verdedigde, tot luit. bevorderd en zal hij tevens benoemd worden tot ridder der orde van St. George. Bovendien zijn op last van den Czaar een tiental militaire dekoratiën onder het garnizoen van Odessa verdeeld.

— Het *Journal de St.-Peterbourg* vestigt de aandacht der gezagvoerders van Russische koopvaardijschepen op de listen, die de vereenigde Fransche en Engelsche kruisers aanwenden, om deze te nemen, en deelt, tot staving daarvan, de volgende feiten mede:

Den 31sten Maart (ouden stijl) vertoonde zich in het gezigt van Sebastopol, hoewel op tamelijk grooten afstand van de haven, bij het krieken van den dag, eene oorlogsstoomboot met de *Oostenrijksche vlag*. Op hetzelfde oogenblik zeilden twee Russische kustvaarders naar Eupatoria. Het gelukte der stoomboot een dezer twee te naderen, hem op sleeptouw te nemen, en onder het hijschen der Engelsche vlag zich met hare prooi te verwijderen. De andere kustvaarder ontsnapte nog tijdig. Het feit werd echter spoedig bekend, zoodat twee Russische fregatten, die later door twee stoombooten gevolgd werden, het vijandelijke schip nazetten, dat echter te veel vooruit was, om te durven hopen, dat men het kon achterhalen. De onzen hielden evenwel niet op het te achtervolgen, ten gevolge waarvan zij dan ook teruggekeerd zijn, na het vijandelijk schip genoodzaakt te hebben, den door hem genomen kustvaarder los te laten. De ekwipagie had het echter bij zich aan boord gehouden en medegenomen met uitzondering van een man, die zich onder in het schip verscholen had.

— Het vertrek van den keizer naar Peterhoff, waar het hof zich den 27sten zoude vestigen, is uitgesteld. De keizer is lijdende, zoodat hij reeds tweemalen eene revue, die hij zoude houden, heeft afgekommandeerd. Het misnoegen, dat de staatkunde van Oostenrijk heeft opgewekt, openbaart zich hoe langer hoe meer. Men is zelfs zoo ver gegaan van in eene salon te verzekeren, dat het Russische gouvernement van meening is een ultimatum aan die mogendheid te rigten, met het doel haar uit te noodigen zich voor of tegen Rusland te verklaren. Doch het is inderdaad met een gevoel van droefheid, die meer in harmonie is met het gewigt der omstandigheden, dat men te St. Petersburg de houding van het kabinet van Weenen en de onderteekening van het protokol, waardoor de overeenstemming van Duitschland met de Westersche mogendheden bevestigd wordt, beschouwt.

— De *Morning Chronicle* deelt eene depêche mede uit Weenen, waarin gemeld wordt, dat de Sultan ernstig ongesteld is.

— Hetzelfde blad zegt, dat het Engelsche schip *Ann Mac Lester*, dat te Kroonstadt en de *William Broderik*, die te Reval werd teruggehouden, door de Russische regering van de reeders zijn gekocht. De gezagvoerder van de *Ann Mac Lester* en de manschappen onder zijne bevelen, zijn naar St. Petersburg als krijgsgevangenen gevoerd.

— Volgens den *Limerick Reporter* zou Keizer Napoleon aan Koningin Victoria een eigenhandigen brief geschreven hebben ter betuiging van zijn leedwezen over de vervolgingen, waaraan op dit oogenblik de kloosters in Engeland van wege het parlement zijn blootgesteld.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 9 Mei. Volgens ontvangen berigten, is de scheepvaart op den Donau hersteld, tot Widdin en Kalafat.

— Uit Bukarest wordt geschreven: Er is eene Russische proklamatie verschenen. Daarin wordt verklaard, dat de Russen Groot-Wallachije niet alleen niet zullen ontruimen, maar dat zij ook weder Klein-Wallachije zullen gaan bezetten en voor een krijgsraad ieder zullen doen teregt staan, die den Turken hulp verleend heeft.

— Hamburg, 3 Mei. De vloot, onder bevel van admiraal Napier, heeft Elfsnabben verlaten. Dat zij de vijandelijkheden zal aanvangen, wordt als onvermijdelijk beschouwd. De vloot is nog door twee Engelsche en een Fransch oorlogschip versterkt.

— Hertogdom Nassau, 28 April. Nadat de bisschoppelijke overheid te Limburg wegens bedrog, benadeeling en toeëigening van fondsen, voor het krimineele geregtshof gedagvaard is geworden, schijnt ook nu tegen de katholieke pastoors op dezelfde wijze geprocedeerd te worden. Bereids heeft de justitie te Nennenrod tegen den pastoor van Seck en Irmtraut een onderzoek ingesteld, en wel wegens 't stelen van hout, wijl hij het aan de pastorie toekomende hout, nadat het door den gemeenteraad van Seck gemerkt was, en op diens last, had doen halen. De tegenwoordige pastoor van Seck heeft bereids vóór zijne aanstelling als zoodanig, de pastorie als administrateur beheerd, en had alzoo in die hoedanigheid het regt, om het hout bestemd voor de pastorie, in bezit te nemen. Te meer bevreemdt het nu, dat men hem thans, volgens die geregte handeling, wegens diefstal in regten betrekt, terwijl tot hiertoe geene regterlijke uitspraak ooit tegen zijne aanstelling in de pastorie is opgeworpen of van regtswege bekrachtigd geworden. In de verzameling van merkwaardige vonnissen door het hertogelijk hoog geregtshof gewezen, deel 2 pag. 34, vindt men een vonnis van dat geregtshof, wegens een door het bestuur der domeinen daadwerkelijk uitgevoerde inbeslagneming van bezittingen. Wij mogen verwachten, dat ons opper geregtshof ook heden een even regtvaardig vonnis zal wijzen en het gekrenkte regt beschermen zal, als bij dat vonnis geschied is. — Het rezultaat van het proces tegen pastoor Kuch, wegens diefstal van hout, dat niet het eigendom eens vreemden, maar het zijne en onder berusting van den houtvester was, en zich dat toeeigende, kan alzoo niet twijfelachtig zijn. 't Is intusschen te bejammeren, dat de eer door dergelijke processen gekrenkt wordt van iemand, wiens ambtelijke werkzaamheden slechts dan voor het algemeen welzijn den gewenschten zegen kunnen hebben, als hij bij zijne ondergeschikten in hooge achting staat. Het konservatief belang wordt blijkbaar zóó niet gediend.

BELGIE.

BRUSSEL, 8 Mei. Men leest in de *Emancipation*:

»Het Oostenrijksche gouvernement heeft, naar hetgeen ons uit Weenen geschreven wordt, het vaste besluit ge-

nomen het verblijf der Russische troepen in de Donauvorstendommen niet te gedoogen. Het heeft zijne tusschenkomst in Servie uitgesteld op verzoek van Keizer Nikolaas, die tegen het eind der maand Maart jl. zijne betuigingen van vredelievendheid herhaald heeft alsmede zijne belofte om zijne krijgsmagt langs den Donau niet verder uit te breiden. Een gevolg van deze briefwisseling is dat de Russische krijgsmagt op haar linker vleugel, naar den kant der Zwarte zee, zamengetrokken is. Doch het Weener kabinet, aan de opregtheid der Russische staatkunde twijfelende en buitendien bezorgd zijnde wegens den gang van den Griekschen opstand, is tot het besluit gekomen om goede positien in Turkije in te nemen, te beginnen met Montenegro. Zeventig duizend man Oostenrijksche troepen zijn in de omstreken van Belgrado gelegerd, en staan gereed om met eene sterke ruiterij en artillerie over de Turksche grenzen te trekken. Er zal onverwijld bevel gegeven worden tot eene nieuwe ligting van 50,000 man voor het Oostenrijksche leger.

»Deze maatregelen zijn door Pruissen niet afgekeurd; zonder er regtstreeks deel in te nemen, heeft het erkend dat Oostenrijk het volle regt had om daartoe over te gaan; en het heeft buitendien verklaard de gewapende staatkunde van het Westen krachtdadig te zullen ondersteunen, zoodra het tot de overtuiging kwam, dat Rusland ongezind was om op redelijke grondslagen in onderhandeling te treden. Tot nog toe blijft men te Berlijn van meening, dat het spoedig herstel van den vrede nog geene onmogelijkheid is, en men geeft zich aldaar steeds veel moeite om dat doel te bereiken. Volgens de verzekering van onzen berigtgever zou de Koning van Pruissen de Souvereinen van Frankrijk en Engeland uitgenoodigd hebben, om nieuwe voorstellen aan Keizer Nikolaas te doen, daarbij de verzekering gevende, dat die voorstellen van Ruslands zijde niet onbeantwoord zouden blijven. Doch deze openingen zouden te Parijs en te Londen, zoo al geene afkeuring, althans geen ingang gevonden hebben, als niet kunnende leiden tot eenige uitkomst, die de beide Westersche mogendheden met eere zouden kunnen aannemen.”

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 10 Mei.

BEVALLEN (6 Mei): A. M. Tijdeman, geb. Berkhout, dooden Z. — (7 Mei): A. Messerschmidt, geb. Riegen, Z. - M. Willing, geb. Willing, D. — (8 Mei): A. M. Luns, geb. Ferieer, D.

OVERLEDEN (1 Mei): M. E. Hesselfelt, geb. Paaps, 61 j — (5 Mei): W. G. van Kempen, 40 j. — (6 Mei): C. Wubbe, 13 maanden.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 10 Mei.

Gisteren ter beurze zijn nog verhandeld 957 kranjangs Java Suiker, per *Patria*, van boord te ontvangen tot *f* ½ onder de Maart-prijzen.

GRAANMARKT.

Tarwe met weinig handel genoegzaam als voren, verkocht 128 ℔ b. Poolsche *f* 495; 129 ℔ dito *f* 490; 130 ℔ n. Geldersche *f* 422; 126 ℔ n. Vriessche *f* 420.

Gedroogde Rogge *f* 4 hooger; ongedr. onveranderd, verkocht: 117 ℔ o. Gedroogde *f* 310; 121 ℔ n. Odessa *f* 328; 116 ℔ o. dito *f* 298.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit prijshoudend; 123 ℔ Nijkerker *f* 280; 118, 120 ℔ Holst. *f* 255, 61; 114 ℔ Sleeswijksche *f* 230.

Op 9 vaten Olie in Sept. 68 ℒ. *Raapolie* op 6/w. *f* 39¾; Vliegend *f* 38½; 1°. Sept. *f* 38¾; Oct. *f* 39¼, 8¾; Nov. *f* 39, 8¾; Dec. *f* 39. *Lijnolie* op 6/w. *f* 40½; Vliegend *f* 39½. 1°. Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 39¼. *Hennepolie* op 6/w. *f* 41¼; Vliegend *f* 40.

ROTTERDAM, 9 Mei. Tarwe. 155/2 ℔ witbonte Poolsche *f* 490; 163/2 ℔ Bovenl. Ris *f* 465. — Rogge. 141/2 ℔ Archangel *f* 320.

SCHIEDAM, 9 Mei. Rogge. Verkocht: 143/2 ℔ Libau *f* 323 kont., *f* 325 6/w.; 147/2 ℔ dito *f* 343 6/w.; 147/2 ℔ Windau *f* 345 6/w.; 141/2 ℔ n. Archangel *f* 318 i/m. — Gerst. 127/2 ℔ Libau *f* 224 6/w. — Moutwijn *f* 19, Jenever *f* 23,50, Amst. Proef *f* 24,75, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

ANTWERPEN, 9 Mei. *Suiker*. Van *Ruwe* zijn verhandeld 400 kisten Havana, 86 vaten Cuba en 3000 matten Manilla, 250 ook van *Geraffineerd* 50 Tons Melis en Lompen.

Koffij zonder zaken.

Granen. De markt blijft zonder verandering met eenigen handel in Tarwe en Rogge.

LONDEN, 9 Mei. *Suiker. Ruwe.* De vraag is zeer gering en de prijzen houden zich moeijelijk staande. Crushed weinig gevraagd voor uitvoer.

Koffij. Native Ceylon zonder kooplust wordt op 44 s. 6 d. gehouden voor goed ordinair. — [illegible]

Talk stil.

Granen. Tarwe flaauw met eene verlaging [illegible]

Garst traag.

BORDEAUX, 6 Mei. *Voorloop*. 3/6 blijft op fr. 184 gehouden.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 9 Mei. Belg. leen. 2½ pc. 48½, 1840, 1842 4½ pc. 87¾, 1852, —; Spanje 1—3 pc. 17 1/16; Binnenl. 3 pc. 33⅝; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 62⅛.

PARIJS, 9 Mei. Fransche 3 pc. 65.55; 4½ pc. 92.60; Bank-Aktiën ——; 3 pc. Spanje 33½; id. 1 pc. 17½; 4½ pc. Rusland 77½; Met. 5 pCt. 78; Rom. Leening 1850 80¼.

MADRID, 6 Mei. 3 pc. Schuld 33 7/16; 1 pc. dito 17½.

LONDEN, 9 Mei. Consols 88; 3 pc. Spanje buitenl. 36½; 1 pc. dito 17⅝; Comité-Bewijzen —; Passive —; 5 pc. Rusl. 93; 4½ pc. dito 80; 4 pc. Holl. 85½; 2½ pc. id. 57½; 5 pc. Sardinië 79; Brazilië 96; 4½ pc. Peru 59; Gren. uitg. 5¾; id. werk. 16; 3 pc. Mexiko 23½; 4 pc. Portugal 36½; Ecuador —; Wissel op Amst 11.15; Parijs —.—; Petersb. —.

WEENEN, 9 Mei. Met. 5 pc. 86⅝; id. 4½ pc. 77¼; Bank-Aktien 1210; Wissel op Londen 13.24, Amst. 13.24; Parijs 161¼, Goud 40, Zilver 36½.

BERLIJN, 9 Mei. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 77; 5 pc. 91⅜; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. 14¼, Parijs 78 5/12; Amst. 140¼, Ween. —; Petersb. 3/w. 97¼.

HAMBURG 9 Mei. Spanje 3 pc. 30¾; id. 1 pc 16½; Rusl 5 pc. 88; Wissel op Londen kort 13 2¾; Amst. 35.85.

FRANKFORT, 9 Mei. Met. 5 pc. 61⅞; 3 pc. Spanje binnenl. 33⅝; id. 1 pc. 17 7/16; Wissel op Londen 3/m. ——; Amsterdam ——; Parijs —; Weenen —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			9 MEI 4 u. gebl.	10 MEI 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	56⅛	56 1/16	à	56 5/16	56 5/16
Dito Dito	3	〃	67	67	〃	67 1/16	
Dito Dito	4	〃	84⅛	84¼	〃	84⅜	84⅞
Amortisatie	3½	〃	83¼		〃		
Handel-Maatschappij	4½	〃	115	115	〃		
Haarlemmermeer	5	〃			〃		
O. I. Leening 1844	4	〃	83⅝	84	〃		
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	〃			〃		
Dito Hollandsche dito					〃		
Obligatiën	4½	〃			〃		
België, Certifikaten	2½	〃			〃		
Dito	4¼	〃			〃		
Dito *Rothschild*	2½	〃	45⅜		〃		
Frankrijk, Certifikaten	3	〃			〃		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	〃	96⅛	96¼	〃	96½	96½
Dito A°. 1828—1829	5	〃	95¾	96⅝	〃		
Inschr. op 't Grootboek	6	〃			〃		
Dito Certifikaten	6	〃			〃		
Certifikaten te Hamburg	5	〃			〃		
Negot. 1831 en 1833	5	〃			〃		
Negot. 1840	4	〃	73¼		〃		
Dito *Stieglitz*	4	〃	71½		〃		
Dito Nieuwe	4	〃			〃		
Nieuwe Engelsche	4½	〃	78⅛	78¼	〃	78⅝	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	〃	17½	17⅝	〃	17 7/16	
Nieuwe	3	〃		36⅝	〃	36¾	
Binnenlandsche	3	〃	32⅞	33	〃	33 1/16	33 1/16
Cert. Coup. Sp. Com.			3 11/16		〃		
Amortisable Schuld					〃		
Portugal, te Londen	3	〃	32 7/16	32½	〃	32 9/16	
Dito Uitgestelde					〃		
Weener Bank	5						
Dito	4	〃			〃		
Metalliek 1816—1852	5	〃	58⅞	58	〃	58⅞	
Dito 1847	2½	〃	30	29 11/16	〃	29 15/16	
Dito 1851 en 1852	2½	〃	30	29 11/16	〃	29 15/16	
Dito 1849	5	〃	72½	72¼	〃	72½	72⅝
Dito Letter B	5	〃	72½	72¼	〃	72½	72⅝
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*					〃		
Dito - 250 dito 1839					〃		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	〃			〃		
Polen, Obligatiën	4	〃	61½		〃		
Aandeelen 1835			131		〃		
Dito met Loting fl. 500					〃		
Sardinië, te Londen	5	〃			〃		
Denemarken, dito	5	〃			〃		
Peru, dito	4½	〃			〃		
Grieken, te Londen	5	〃			〃		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5	〃			〃		
Dito te Londen	6	〃			〃		
Dito Bank					〃		
Louisiana, te Londen	5	〃			〃		
Brazilië, te Londen 1824	5	〃	92⅜		〃		
Dito 1843	5	〃			〃		
Grenada, dito à £ 100	2¼	〃			〃		
Dito Uitgestelde					〃		
Ecuador			2¾		〃		
Mexiko, te Londen £ 100	3	〃	21⅞	22	〃		
Dito Onbepaalde	3	〃	21⅞	22	〃		
Venezuela, te Londen	3¾	〃			〃		
Dito Uitgestelde	1	〃			〃		

Van de genoteerde waren Holl. en Russen merkbaar hooger met veel affaire, de andere soorten alle zeer vast met tamelijk veel handel in Spaansche, Port. en Oostenrijksche.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55⅝	Livorno	2/m.	*f* 87¾
»	zigt	» 56⅛	Napels	»	» 80½
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.68
»	½/m.	» 55⅝	Weenen	6/w.	» 25
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» 35⅝
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» 98⅛
Seville	»	» 237	Hamburg	2/m.	» 35
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» 35¼
Lissabon	»	» 40¾	Londen	2/m.	» 11.55
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11.65
Genua	2/m.	» 45¾	Rotterdam		[illegible]

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 9 Mei. J. Sanderson, Assem, Odessa. — Gisteren nog: A. P. Duinker, Triton, Odessa.

HELVOET, 9 Mei. J. J. Muntendam, Pieter Cornelisz Hooft, Batavia, l. v. Brouwershaven. — G. Everts, 3 Aurelia's, Odessa. J. Vink, Voorwaarts, id.

UITGEZEILD:

HELVOET, 9 Mei. C. Goudswaard, Maria Elisabeth, Oostzee.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

SURINAME, Stad Leeuwarden, B. T. Stoffels: 80 v. Suiker, Fraissenet en van Baak: 64 v. dito, J. en Th. van Marselis: 50 v. dito, T. van Schaak: 26 v. dito, Rothuijs en Comp.: 18 v. dito, Wed. van Hasselt en Comp.: 22 v. dito, Bunge en Comp.: 20 b. Katoen J. D. Altman; 3 b. dito, Order.

CURACAO, Pegasus, H. P, Cruijs, 3352 b. Koffij, 6000 st. Koehoorns, W. I. M.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 10 Mei in lading naar:

Keulen	P. Grenshauser, Gebruder.
„	G. W. Scholten, Colln N°. 2.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	P. Hartman, Eleonora.
Mainz	J. Bauman, Mainz N°. 9.
Weesel	A. Balk, Alma.
Duisburg	B. Scholten, Hoffnung.
Manheim	J. J. Reindorp, de Kust van Brazilien.
Dusseld. & Neus	G. Brugman, Niederrein N°. 3 [illegible]
Frankf. & Coblentz	J. Kievitz, Frankf. n°. 17.

Rijnhoogte ARNHEM 9 Mei 2 el 85 duim.
KEULEN 8 „ 11 vt. 5 „

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.